

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Pirater

Citation: Drachmann, Holger: "Pirater", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56706/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ham, i hvis Side
Hjerteslaget slaar
Som de Bølger vide,
Der mod Polen gaar.

Ja, jeg har elsket. „Herfra disse Taarer,“
Saitte som Skummet, ak men ej saa lette.
Vil Du mig dømme, huske Du dog dette:
Saltet forvittrer,
Men det levner Saar;
Taarerne forbittrer
Prentids bedste Kaar.

Ja, jeg har elsket. Hav, din store Scene
Synes saa øde; kølig Bølgen ruller.
Se, over Bølgen blinker frem en Skulder.
Ve Dig, som ene
Langs med Stranden gaar!
Anadyomene,
Nøgen, for Dig staar.

Pirater.

Jeg grebes ej af Rædsel ved din Stemme,
Selv naar den lød som Fatums i mit Øre.
Men vel af Mismod ved, hvad jeg fik høre
Af Ferskvandscapitajnerne derhjemme.
Urokket lod jeg Bølgen føre Slag
Med drøje Baadsmandsnæver mod mit Hjerte;
Næve mod Næve, det er Vennelag,
Lad Sæen slaa, den slog dog ej i Kvag!
Men der kom Rif-Pirater frem en Dag;
Stinkpotter kasted de fra sikre Krog,
Mens af et Havblik fængslet laa mit Skrog.
Et Bagholds-Overfald. Det sled mit Hjerte.

Ud fra dit Væld, det evige, det salte,
Som fra et Kæmpeorgels Pibespalte,
Der strammer mod min Sjæl en Melodi
Med Pathos, Lune, Graad og Lattertoner,
Med bløde Fløjte-triller, skarpe Skrig
Og Mindeduft fra Sydens Blomsterzoner.